

7. Jun. 1845

FAKTA

Dato:

7. Jun. 1845

Sidetæl:

Dagbog E, side 23-24

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19996

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
27-28; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 278-279

TRANSSKRIFTION

Altona 7 Juny Løverdag

Jeg har seet saameget idag i Altona og Hamburg, at det er umuligt for mig at opskrive; men et Par Kunstnere har jeg truffet, hvis Bekjendtskab det glæder mig at have gjort. Det er Bottomly,¹ Specter² og Kaufmann.³ Den første kommer lige tilbage fra Rom, hvor han har levet sammen med Jerichau⁴ og Læssøe⁵; han er en dygtig Dyremaler, fornemmelig finder jeg hans Studier undertiden fortreffelige. Paa en lille Udstilling, som netop nu er aaben her var to Billeder af ham og flere af Kaufmann, hvoriblandt især eet interesserede mig: en Skimmel er rendt væk og kommer nu ansættende i fuld Fart ud af Billedet mod Tilskueren; en Karl render efter og en Smed i Baggrunden følger med meget Liv dens Bevægelser, skjøndt selv ganske ubevægelig. Høns og Børn flygte til højre og venstre – det er et rart lille Billed. – Hans og Bottomly's Ting interesserede mig meest; der var et Billed af Fernley:⁶ en norsk Egn – ikke betydeligt, og et lille Billed af Marstrand:⁷ den syngende Italiener paa Trappen; om det er det samme, jeg har seet i Kjøbenhavn, saa behagede det mig bedre der, end her, men det troer jeg rigtignok ikke. – Det nye Hamburg⁸ er med al sin Elegance dog temmelig triviell, og jeg veed ikke om jeg i denne Masse saae mere end et Par Huse, som behagede mig; men den Mængde af nye •24• Bygninger overvælder een reent. De gamle krumme Gader og mudrede Fleets ere dog maleriske. Saa og de mangfoldig forskellige Fragtvogne. Ogsaa Vierländerinderne see godt ud, naar de bare ikke havde disse naragtige Straahatte paa Hovedet. Hamburger Berg⁹ er ikke som jeg havde troet: en øde Plads med usle Barakker, men en net, bred Gade med Alleer til begge Sider. Udsigterne over Elben deilige og Havnen imponerende for en Kjøbenhavner, som ikke er vant til en saadan Skov af Master og Taugværk. – Jeg har idag forladt mit Gjestgiversted og flyttet hen til Justitsraad Freund,¹⁰ Myntdirektøren, som er en meget venlig, jevn og ligefrem Mand, der har en elskværdig Familie. Imorgen vilde jeg gjerne videre, om jeg blot kan komme til Bremen. Her kan jeg endnu med Friends tale dansk, men hos Bottomlys, hvor jeg spiste, langskægget og i Dyffels Frakke, gik det, som overalt her ellers, paa tydsk. Mit største Uheld paa Reisen har hidtil været: at da jeg idag kjørte paa en Omnibus, ovenpaa, har formodentlig min røde Hue i den Grad vakt en ædel Hamburgers Harm: at han sendte mig en Kartoffel ganske eftertrykkelig paa Knæet; jeg modtog denne Udmærkelse meget beskedent og aldeles ubevægelig, saa smaat glædende mig over: at den gik min Næse forbi. – Nu! det var dog altid en Opmærksomhed! –

¹ John William Bottomley (1816-1900), tysk-britisk dyremaler, der som nær ven af Lundbyes akademikammerat J.A. Jerichau havde opholdt sig i Rom fra 1838 til foråret 1845.

² Otto Speckter (1807-1871), tysk maler og grafiker, der navnlig havde haft succes med sine illustrationer til William Heys Fünfzig Fabeln für Kinder (1833) og Noch fünfzig Fabeln für Kinder (1837). Lundbye kendte de danske udgaver af disse fabelsamlinger fra sit eget arbejde med at illustrere H.V. Kaalunds Fabler for Børn (1845).

³ Hermann Kauffmann (1808-1889), tysk genre- og landskabsmaler og grafiker.

⁴ Lundbyes nære ven, billedhuggeren Jens Adolf Jerichau (1816-1883), der havde opholdt sig i Rom siden 1838.

⁵ Landskabsmaleren Thorald Læssøe (1816-1878), der havde opholdt sig i Italien siden 1844.

⁶ Den norske landskabsmaler Thomas Fearnley (1802-1842).

⁷ Wilhelm Marstrand (1810-1873).

⁸ Dvs. de nyopførte bydele efter den ødelæggende bybrand i maj 1842, se dagbogen 9. maj 1842.

⁹ Hamburger Berg var området mellem Hamburg og Altona, som på dette tidspunkt var ved at blive udviklet til forstadsområdet St. Pauli.

¹⁰ Johan Frederik Freund (1785-1857), kongelig møntmester i Altona og bror til billedhuggeren Hermann Ernst Freund.

Altona 17 Junij. Løvedag.

Jy har end saamlget idag i Altona og Hamborg, at
det er immidlertid for mig at opskrive; men et Par
Kunstnere naar j træffet, hvis Bekjendtskab det glæder
mig at have gjort. Det er Bottomlij, Spetter og
Kaufmann. Den første kommer lige tilbage fra
Rom, hvor han har levet sammen med Gerichan og
Lassie; han er en dygtig Diptemaler, fornemmelig
finder j hans Studier imidlertid fortreffelige.
Paa en lille Udstilling, som netop nu er aabnet
har været to Billeder af ham og flere af Kauf-
mann, hvoriblandt især et interesserede mig:
en Skionnel er vendt velt og kommer ind
ansættende i fuld Fart ind af Billedet med
Tilskuere; en Kard vander efter og en Smid
i Baggrunden følger med meget Lid dens Be-
vægelse, skjøndt selv ganske ubevægelig. Høns
og Børn flygte til højre og venstre - det er et
rart lille Billed. - Hans og Bottomlij's Ting
interesserede mig mest; der var et Billed af
Famley: en norsk Ege - ikke betydeligt, og et
lille Billed af Marstrand: den syngende Flatie
nu paa Trappen; om det er det samme j har
set i Kjøbenhavn, saw betragede det mig lække
som end her, men det traer j rigtig nok ikke. -
Det mji Hamborg er med al sin Elegance dog
temmelig trivial, og j ved ved ikke om j
denne Masse saa mere end et Par Klud, som
betagede mig; men den Menge af mig

Bygningerne overvældede een reent. De gamle
krumme Gader og mindrede Fleets ere dog
maleriske. Saa og de mangfoldige og forskjellige
Faagtvogne. Og saa Vierländerens herre see godt
ind - naar du hare ikke havde di soe man agtigt Straa-
kette paa Plaaedet. Hamburgher Berg er ikke som
ji haade traet: en ide Plads med isle Barakker,
men en net, bred Gade med Allew til begge
Sider. Adskilligterne saue Elbea derlige og
klarere imponerende for en Kjøben havner,
som ikke er vant til en saadan Skov af Master
og Tængereck. - Jy har idag forladt mit
Gjæstgæststed og flyttet her til Jæstts naad Frænd,
Mynt Directoren, som er en meget venlig, jevn
og ligefrem Mand, der har en elskovendige Fa-
milie. Om aften vilde ji gjerne vide, om
ji blot kan komme til Bremer. Men han
ji ender med Frænds tale dansk, men har
Bættendige, hvor ji spiste, Langhæggert og
dyffels Raakke, gik det, som overalt her ellers,
paa tydske. Mit største Uheld paa Reisen har
ted lidet til været: at da ji idag kjorte paa en
Omanibus, overgaa, har firmodigtlig min
røde Klæde i den Grad vakt en ædel Hambur-
gers Klamm: at han sendte mig en Kartoffel
ganske efter trykkelig paa Vinæet; ji maatte
sanne Md med det ene meget beskedent og aldeles
uhøvelig, saa smaat gledende mig over: at
som gik min Nase forbi. Nu! det var
dog altid en Opmærksomhed!